

“Ο Χριστός, παιδιά, είναι μέσα μας”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ' δημοσίευσε ένα υπόδειγμα κηρύγματος για παιδιά σε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Διαβάστε αναλυτικά παρακάτω:

Κατ' ἀρχήν θέλω νά σᾶς συγχαρῶ πού ἦλθατε σήμερα στήν ἐκκλησία καί σταθήκατε ἡσυχά, μέ εὐλάβεια ἐδῶ στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ.

Θά σᾶς πῶ δύο λόγια γιά τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία- τήν ξεχωριστή αὐτή Λειτουργία- πού τελεῖται μόνο κατ' αὐτήν τήν περίοδο τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς.

Οἱ σοφοί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καθιέρωσαν τήν Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία γιατί αὐτή τήν περίοδο δέν μπορούμε νά τελέσουμε τήν κανονική, τήν λαμπρή, τήν τέλεια δηλαδή ὅπως λέμε θεία Λειτουργία, καί αὐτό, γιατί ἡ περίοδος αὐτή εἶναι πένθιμη, περίοδος νηστείας, περισσότερης ἐγκράτειας καί προσευχῆς, περίοδος μεγαλυτέρων πνευματικῶν ἀγώνων.

Ὅλα τά λέγουμε σέ πιά χαμηλό τόνο τῆς φωνῆς μας, τά φῶτα εἶναι λιγοστά, ὅλα πιά κατανυκτικά. Ἐνῶ ὅταν τελοῦμε τήν κανονική θεία Λειτουργία τότε ὅλα εἶναι φωτεινά, χαρμόсуна, δοξολογικά.

Λέγεται Προηγιασμένη γιατί τά Τίμια Δῶρα, δηλ. ὁ Ἄρτος καί ὁ Οἶνος πού

προσφέρονται στό Ἱερό Θυσιαστήριο ἔχουν μεταβληθεῖ σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ ἀπό τήν προηγούμενη Θ. Λειτουργία. Εἶναι, δηλαδή, ἀπό πρίν ἁγιασμένα.

Ψάλλονται κατ' αὐτήν ὠραιότατοι ὕμνοι, ὅπως ἤδη ἀκούσατε, τό «Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...» ἢ τό «Nῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σύν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδού γάρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης...».

Ὑμνοὶ ὑπέροχοι, μέ μυστική καί ὑπερκόσμια μεγαλοπρέπεια πού ἀνεβάζουν τίς καρδιές μας στόν οὐρανό. Καί ὅπως τό ὠραῖο θυμίαμα ἀνεβαίνει ψηλά στόν οὐρανό ἔτσι καί οἱ προσευχές μας πηγαίνουν ψηλά στόν οὐράνιο θρόνο τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλά ἡ Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία μᾶς θυμίζει καί κάτι ἄλλο. Μᾶς θυμίζει τούς πρῶτους χριστιανούς. Τήν ἀρχαία Ἐκκλησία. Τούς πιστούς ἐκείνους χριστιανούς πού εἶχαν μεγάλη καί φλογερή πίστη στό Χριστό, πού μέ θάρρος ὁμολογοῦσαν ὅτι εἶναι χριστιανοί, πού τηροῦσαν τίς θεῖες ἐντολές Του, πού ἦσαν ἀγαπημένοι μεταξύ τους, πού ἓνας βοηθοῦσε τόν ἄλλο, πού δέν φοβόντουσαν τό μαρτύριο καί τόν θάνατο γιά τόν ἀληθινό Θεό.

Καί ξέρετε οἱ διωγμοί κατὰ τῶν χριστιανῶν τότε ἀπό τούς εἰδωλολάτρες, ἀπό τούς ἀσεβεῖς καί ἀπό τούς ἐχθρούς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἦσαν πολλοί καί σκληροί.

Πολλούς μάρτυρες τούς αἰῶνες αὐτούς, ἁγίους δηλαδή, ἀνέδειξε ἡ Ἐκκλησία μας, ὅπως τόν ἅγιο Ἰγνάτιο πού μαρτύρησε στό Κολοσσαῖο τῆς Ρώμης, τόν ἅγιο γέροντα Πολύκαρπο, τόν ἅγιο Γεώργιο, τόν ἅγιο Δημήτριο, τήν ἁγία Παρασκευή, τήν ἁγία Βαρβάρα, τήν ἁγία Μαρίνα, τόν ἅγιο Σεβαστιανό καί ἄλλους πολλούς πού τούς γιορτάζουμε καί τούς τιμοῦμε.

Οἱ πρῶτοι, λοιπόν, Χριστιανοί πού ἀγαποῦσαν πολύ, μέ ὅλη τους τήν καρδιά τόν Χριστό, δέν μπορούσαν νά ζοῦν χωρίς τήν Θ. Κοινωνία, χωρίς αὐτή τήν πνευματική τροφή πού εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ἦθελαν τό ἐφόδιο τῆς ζωῆς.

Ἦθελαν νά κατοικεῖ μέσα τους ὁ Χριστός. Νά εἶναι χριστοφόροι στήν καθημερινή τους ζωή. Ἐάν ὁ ἓνας τούς πόθος ἦταν τό βάπτισμα, ὁ ἄλλος ἦταν ἡ Θ. Κοινωνία.

Πόθος ἱερός, πόθος ἅγιος, πόθος πού τούς ἔσωζε ἀπό τήν ἁμαρτία καί τούς ἔωνε μέ τόν Ἀρχηγό τῆς Ζωῆς καί τοῦ Θανάτου, τόν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν Λυτρωτήν τοῦ κόσμου.

Αὐτόν τόν πόθον τόν ἀπεικόνιζαν, τόν ζωγράφιζαν καί μέσα στίς Κατακόμβες. Ὅποιος τίς ἐπισκέπτεται (στή Ρώμη) ἐκεῖ βλέπει τίς ἀπεικονίσεις αὐτές.

Βλέπει τό κάνιστρο μέ τούς Ἄρτους, τό Ἅγιο Ποτήριο, πῶς πέρα διακρίνει τήν περίφημη παράσταση Ι.Χ.Θ.Υ.Σ., τό ψάρι, πού σημαίνουν τά ἀρχικά αὐτά γράμματα

τό «Ίησοῦς, Χριστός, Θεοῦ, Υἱός, Σωτήρ», βλέπει τό διψασμένο ἐλάφι, τήν Ἄμπελο, τόν Καλόν Ποιμένα δηλ. τόν Χριστό.

Ὅλες αὐτές οἱ παραστάσεις ὑπενθύμιζαν τόν Μυστικό Δεῖπνο, τά Τίμια Δῶρα, τήν Θ. Εὐχαριστία, τήν τέλεση τῆς Θ. Λειτουργίας.

Συμβολίζουν αὐτόν τόν ἱερό πόθο καί τήν ἀγία ἐπιθυμία πού εἶχαν οἱ πρῶτοι χριστιανοί γιά τήν Θ. Κοινωνία. Κοινωνοῦσαν λοιπόν καί στίς κανονικές Θ. Λειτουργίες καί ὅταν γινόντουσαν οἱ Προηγιασμένες Θ. Λειτουργίες.

Καί μάλιστα, νά προσθέσω ἀκόμη, ὅτι στεκόντουσαν μέ πολλή τάξη μέσα στήν ἐκκλησία, ἔψελναν ὅλοι μαζί, ἔλεγαν ὅλοι μαζί τό «Πάτερ ἡμῶν», τό «Κύριε Ἐλέησον», καί τό «Ἀμήν».

Ὅταν ἐρχότανε ἡ ὥρα νά μεταλάβουν πήγαιναν πάλι προσεκτικά, ἀθόρυβα, μέ εὐλάβεια καί πίστη. Πρῶτα κοινωνοῦσαν οἱ ἱερεῖς, μετά οἱ διάκονοι, ἔπειτα οἱ ὑποδιάκονοι, οἱ ἀναγνώστες, μετά οἱ ψάλτες, οἱ διακόνισσες, ὕστερα τά παιδιά καί τέλος ὁλος ὁ λαός.

Ἐψελναν τόν τόσο ὠραῖο ὕμνο: «Γεύσασθε καί ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος» καί τά μάτια τους γέμιζαν δάκρυα. Ἐνοιωθαν θεία κατάνυξη, ἀγάπη καί χαρά.

Γιά ὅσους μάλιστα δέν ἦταν δυνατόν νά πᾶνε στήν Ἐκκλησία ἐπειδή ἦσαν ἄρρωστοι ἢ βρισκόντουσαν στήν φυλακή ἢ ἦσαν αἰχμάλωτοι ἢ ἀκόμη ἦσαν στό Κολοσσαῖο πρό τοῦ μαρτυρίου τους, τότε, γι' αὐτούς ἀνελάμβαναν οἱ πιστοί ἀδελφοί τους χριστιανοί νά τούς μεταφέρουν τήν Θ. Κοινωνία γιά νά μήν μείνουν ἀκοινωνῆτοι.

Θυμηθεῖτε τό μικρό παιδί, τόν Ταρσίζιο πού τόν κτύπησαν καί ἄφησε τήν τελευταία του πνοή πάνω στό δρόμο, στήν Ἀππία ὁδό, λίγο ἔξω ἀπό τήν Ρώμη, γιατί δέν ἤθελε νά παραδώσει τά Τίμια Δῶρα πού ἔκρυβε πάνω στή καρδιά του καί τά πήγαινε κρυφά στούς φυλακισμένους χριστιανούς καί οἱ ἐχθροί τόν πίεζαν νά τά πετάξει κάτω.

Θά τελειώσω, λέγοντάς σας καλά μου παιδιά, μερικές συμβουλές τώρα πού θά ἔλθετε νά κοινωνήσετε.

Ὅποιο παιδί ξεχάστηκε καί ἔφαγε τό πρωί ἢ ἤπιε νερό ἢ κάτι ἄλλο δέν θά κοινωνήσει σήμερα. Θά ἔλθει ἄλλη φορά. Θά τόν περιμένω ἄλλη μέρα.

Όταν θά έρχεστε γιά νά κοινωνήσετε δέν θά μιλάτε καθόλου. Προσευχόμαστε μέσα μας. Προχωρούμε σιγά-σιγά. Δέν σπρώχνει ό ένας τόν άλλο. Έρχόμαστε μέ σεβασμό καί εϋλάβεια. Οί άγιοι άγγελοι είναι έδῶ καί μᾶς βλέπουν.

Όταν φτάνουμε έδῶ μπροστά, κάνουμε τόν σταυρό μας, βάζουμε κάτω από τό σαγόνι μας τό κόκκινο μανδήλιο γιατί δέν πρέπει νά πέσει οϋτε τό παραμικρό «ψιχουλάκι» κάτω καί ανοίγουμε καλά τό στόμα μας.

Όταν κοινωνήσουμε σκουπίζουμε τό στόμα μας μέ τό μανδήλιο, παίρνουμε τό αντίδωρο καί φεύγουμε καί πάλι ήσυχά γιά τή θέση μας.

Τήν ήμέρα αϋτή πού κοινωνήσαμε θά πρέπει νά προσέξουμε πολύ νά έχουμε καλή συμπεριφορά καί νά είμαστε χαρούμενοι.

Ό Χριστός, παιδιά, είναι μέσα μας. Κοινωνήσαμε Σῶμα καί Αἷμα Χριστοϋ. Είμαστε δικά Του παιδιά. Νά είστε βέβαιοι. Ό Χριστός μᾶς εϋλογεῖ, μᾶς αγιάζει καί μᾶς αγαπᾷ.